

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 322/25
14.5.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Марка Јоцића, председника већа, Драгослава Милановића и Виолете Јовановић, чланова већа, са вишим саветником - записничарем Тањом Славковић, у кривичном предмету против **окривљеног АА**, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ-а, решавајући по жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Милице Марјановић, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.88/24 од 30.12.2024. године, у седници већа одржаној дана 14.05.2025. године, у смислу одредбе члана 447 ЗКП-а, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Милице Марјановић, а пресуда Вишег суда у Београду К.бр.88/24 од 30.12.2024. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.88/24 од 30.12.2024. године, окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ-а, за које му је првостепени суд претходно утврдио казну затвора у трајању од три године и на основу одредби члана 67 став 1 КЗ-а и члана 70 став 1 КЗ-а опозвао условну осуду која је окривљеном изречена пресудом Првог основног суда у Београду К.бр.2219/22 од 15.03.2023. године и казну затвора у трајању од четири месеца, која му је том пресудом изречена, са временом проверавања у трајању од две године, узео као утврђену, па је потом окривљеног АА осудио на јединствену казну затвора у трајању од три године и два месеца, у коју казну му је урачунао време проведено у притвору од 08.02.2024. године

до 30.12.2024. године.

Првостепеном пресудом, према окривљеном АА, на основу одредби члана 246 став 8 КЗ-а у вези члана 87 КЗ-а, изречена је мера безбедности одузимања предмета и то: опојна дрога амфетамин у смеси са кофеином укупне нето масе 58,02 грама, дигитална вагица црне боје, модел "Triton T3R 500g-0,01 gram" на којој је детектовано присуство супстанци амфетамина, хероина, кофеина и парацетамола.

Првостепеном пресудом, окривљени АА је на основу одредби члана 261 ЗКП у вези члана 264 став 1 ЗКП-а, обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће бити одлучено накнадно, посебним решењем.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-јавни тужилац ВЈТ-а у Београду, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду преиначи и окривљеном АА због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ изрекне казну затвора у дужем временском трајању;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Милица Марјановић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, или да усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи у смислу жалбеног навода и предлога.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је писаним поднеском Ктж.бр.351/25 од 09.04.2025. године, предложио да се жалба јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду усвоји као основана и донесе одлука у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у жалби јавног тужиоца, а да се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Милице Марјановић, одбије као неоснована.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 447 ЗКП-а, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, жалбама и изјашњењем АЈТ-а у Београду у писаном поднеску, након што је првостепену пресуду испитао у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП-а, у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

-жалбе јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Милице Марјановић, су неосноване.

Жалбеним наводима браниоца окривљеног АА оспорава се правилност и законитост побијане пресуде и указује да је иста захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 и 3 ЗКП-а, што је за последицу имало

погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, као и погрешну примену кривичног закона. По ставу одбране првостепени суд је, имајући у виду све битне чињенице и прикупљене доказе у списима предмета, био овлашћен да сходно важећим прописима кривичног законодавства, окривљеног огласи кривим за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ-а и то у мањој количини за сопствену употребу, с обзиром да суд није везан предлогом тужиоца у погледу правне квалификације кривичног дела, првенствено ценећи исказ сведока полицијског службеника ББ, који је првостепени суд оценио као јасан и уверљив, уз резерву у погледу околности критичног догађаја. Осим тога у жалби браниоца се истиче да се закључак првостепеног суда да не прихвати наводе одбране окривљеног да наведена опојна дрога није била намењена даљој продаји, него да је иста била намењена искључиво за његову личну употребу, налазећи да је оваква одбрана окривљеног срачуната на умањење кривице, не може се прихватити, нити је првостепени суд за овакав свој закључак у образложењу побијане пресуде дао јасне и аргументоване разлоге.

По оцени Апелационог суда у Београду, а насупрот изнетим жалбеним наводима браниоца окривљеног АА, првостепена пресуда је донета без битних повреда одредаба кривичног поступка, без повреде кривичног закона и на основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања, при чему је првостепени суд за донету одлуку у образложењу побијане пресуде дао јасне, непротивуречне и аргументоване разлоге, које у потпуности као правилне прихвата и овај суд, као другостепени, и који разлози и њихова правилност нису доведени у сумњу наводима жалбе браниоца.

Првостепени суд је у образложењу побијане пресуде (страна 12 и 13), насупрот изнетим жалбеним наводима браниоца окривљеног, дао разлоге због којих није могао да прихвати наводе одбране окривљеног АА да наведена опојна дрога није била намењена даљој продаји, него да је иста била намењена искључиво за његову личну употребу, правилно налазећи да су овакви наводи одбране окривљеног неискрени и дати срачунато на умањење кривице, при чему је окривљени током поступка у погледу битних чињеница мењао своју одбрану, чинећи је на тај начин контрадикторном, због чега исту првостепени суд правилно није прихватио.

Ово са разлога што је окривљени, изјашњавајући се о томе како је дошао у посед опојне дроге амфетамин, приликом саслушања у тужилаштву навео да је критичне вечери прошао поред контејнера и одатле узео опојну дрогу амфетамин, која је била запакована у више кесица, али амфетамин није платио, већ је, како се то каже “узео на лер”, што подразумева да би опојну дрогу исплатио након неких 10-15 дана. Међутим, овакви наводи одбране су неуверљиви, неубедљиви и нелогични да му лице које притом ни не познаје и од кога први пут купује опојну дрогу оставља исту у вечерњим часовима у кеси поред контејнера, коју је могао свако да подигне, узме, или пак баци у контејнер, а поред тога и кесицу са кофеином и парацетамолом, као и дигиталну вагицу, а посебно да му остави 58,02 грама амфетамина који је требао да плати, тек за неких 10-15 дана од преузимања.

Окривљени АА је потом на главном претресу навео да је и раније од тог лица куповао амфетамин, и да је то био други пут да му то лице оставља амфетамин поред

контејнера, да је од њега и раније куповао амфетамин, а као разлог због чега је другачије навео у тужилаштву, је зато што је тај дан када је био ухапшен – био баш дрогиран, при чему је у тужилаштву рекао да је само први пут од тог лица купио амфетамин на начин како је то описао, а да је потом на главном претресу изменио у том делу одбрану и навео да је два пута од тог лица купио амфетамин. По оцени Апелационог суда, правилан је закључак првостепеног суда, да осим тога што је у овом делу одбрана окривљеног недоследна, разлози окривљеног за одступање од раније дате одбране у тужилаштву, зато што је био дрогиран и није био способан да да исказ су такође крајње неубедљиви и нелогични. Ово са разлога што је исказ пред јавним тужиоцем, дао у присуству браниоца, који је као и окривљени, без примедби потписао записник о саслушању у тужилаштву.

Да је одбрана окривљеног неуверљива и неубедљива и контрадикторна указују и даљи наводи одбране окривљеног да је прошао поред контејнера, одатле узео амфетамин који је био запакован у више ПВЦ кесица, тако да није ни могао да види о којој количини се ради, не опредељујући која је то количина која је требала да буде, а потом је, у наставку своје одбране навео да није знао да је амфетамин био запакован у више ПВЦ кесица, што је контрадикторно претходно датим наводима да је узео амфетамин који је био запакован у више кесица, да би потом на главном претресу навео да је све што је код њега пронађено било у тој једној великој кеси, коју је ставио у џеп од јакне и не спори то што је код њега пронађено, а тиче се опојне дроге и вагице, али спори начин на који је иста била упакована, јер се радило о једној кеси у којој се налазило то што је пронађено.

Наводи одбране окривљеног АА о начину на који је дошао у посед опојне дроге су такође неубедљиви и неуверљиви, као и наводи о конзумацији који су оповргнути налазом и мишљењем судског вештака др Александра Илића, као и изјашњењем вештака на главном претресу, које је првостепени суд прихватио, јер говоре у прилог закључку да окривљени није завистан од упоребе психоактивних супстанци и да нема потребе за изрицањем било какве мере медицинског карактера, тако да повремена упореба не мења ништа у датом налазу и мишљењу. Осим тога окривљени током поступка није могао да пружи логично и уверљиво објашњење у погледу начина на који је финансирао куповину амфетамина, који конзумира уназад три-четири године свакодневно, имајући у виду да је на главном претресу навео да је требао да купи само 15-20 грама амфетамина, коју количину је договорио за 10.000,00 динара и коју је требао да плати за 10-15 дана, на тај начин што би узео новац од оца, од кога је и у претходном периоду узимао новац за амфетамин, с тим да је нелогична одбрана окривљеног да је као лице без било каквих прихода могао да финансира такву конзумацију, с обзиром да је приликом давања личних података навео да је незапослен, да не обавља чак ни повремене послове и притом не ради уназад две-три године, рачунајући од дана хапшења, како је то навео у својој одбрани на главном претресу.

Имајући у виду све претходно наведено, насупрот изнетим жалбеним наводима браниоца којима се истиче да окривљени опојну дрогу амфетамин није набавио ради продаје, већ за личну употребу правилан је закључак првостепеног суда да је током поступка неспорно утврђено да је количина од 58,02 грама опојне дроге амфетамин у смеси са кофеином, који је окривљени држао у 3 ПВЦ кесе, у десном џепу своје јакне

била намењена продаји, односно да је окривљени исту неовлашћено држао ради даље продаје, при чему за утврђено чињенично стање у образложењу побијане пресуде дао довољно јасне и аргументоване разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд, као другостепени.

Првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио кривични закон када је нашао да су се у радњама окривљеног АА стекла сва законска обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ-а, за које кривично дело га је правилном применом одредбе члана 22 КЗ-а огласио кривим и у образложењу побијане пресуде дао јасне и аргументоване разлоге.

Апелациони суд у Београду је побијану пресуду испитао у делу одлуке о кривичној санкцији која се побија жалбом јавног тужиоца, указивањем да јединствена казна затвора у трајању од три године и два месеца по својој висини не одговара степену друштвене опасности извршеног кривичног дела, степену кривице окривљеног и неће утицати на окривљеног да убудуће не чини иста или слична кривична дела, односно да неће бити остварена сврха кажњавања, с тим да је првостепену пресуду испитао и по службеној дужности у погледу одлуке о кривичној санкцији по жалби браниоца окривљеног АА у смислу одредбе члана 451 став 2 ЗКП-а, па налази да је првостепени суд приликом одлучивања о кривичној санкцији ценио све околности из члана 54 КЗ-а, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и висина правилно одмерена, па је тако од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио његово коректно држање након извршеног кривичног дела, док отежавајућих околности на страни окривљеног није било, јер његову ранију осуду због истоврсног кривичног дела по пресуди Првог основног суда у Београду К.бр.2219/22 од 15.03.2023. године није ценио као отежавајућу околност, с обзиром да је условна осуда побијаном пресудом опозвана, и казна из условне осуде узета као утврђена, која је потом ушла у састав ове пресуде. Првостепени суд је окривљеном претходно за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ-а, утврдио казну затвора у трајању од три године и применом одредби члана 67 став 1 КЗ и члана 70 став 1 КЗ-а, с обзиром да је окривљени предметно кривично дело за које је овом пресудом оглашен кривим извршио у време проверавања које му је одређено правоснажном пресудом Првог основног суда у Београду К.бр.2219/22 од 15.03.2023. године, па је условну осуду којом је окривљеном утврђена казна затвора у трајању од четири месеца са временом проверавања у трајању од две године опозвао и казну затвора у трајању од четири месеца узео као утврђену и потом окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од три године и два месеца, у коју казну му је у смислу одредбе члана 63 КЗ-а урачунао време проведено у притвору као у изреци ове пресуде, правилно налазећи и по оцени овог суда, као другостепеног да је јединствена казна затвора у свему сразмерна тежини извршеног кривичног дела, личности окривљеног као извршиоца, да је иста неопходна и довољна да би се са њом остварила како сврха изрицања кривичних санкција из члана 4 КЗ-а, те да ће истом бити постигнута сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 КЗ-а, о чему су дати јасни, детаљни и аргументовани разлози, а које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду, док се супротни жалбени наводи јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду, којима се предлаже строжије кажњавање окривљеног,

оцењују као неосновани.

Са свега напред изложеног, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде, на основу одредбе члана 457 ЗКП-а.

**Виши саветник-записничар
Тања Славковић,с.р.**

**Председник већа-судија
Марко Јоцић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић